

Sygn. akt **IC 1248/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu w dniu 06 lipca 2020 roku w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Gminy M. G.**

przeciwko **A. E.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. E. na rzecz powódki Gminy M. G. kwotę 1.849,18 zł (tysiąc osiemset czterdzieści dziewięć złotych osiemnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lutego 2019 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanej A. E. na rzecz powódki Gminy M. G. kwotę 653,25 zł (sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. ustala i przyznaje kuratorowi procesowemu A. M. wynagrodzenie w kwocie 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych),
4. nakazuje ściągnąć od pozwanej A. E. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 69,75 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Dnia 9 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji **w zakresie pkt. 1 i 2** na rzecz wierzyciela **Gminy M. G. (NIP (...))** przeciwko dłużnikowi **A. E. (PESEL (...))** oraz poleca wszystkim organom, urzędom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane udzieliły pomocy.

Koszty postępowania klauzulowego należne wierzycielowi od dłużnika wynoszą 120zł (słownie sto dwadzieścia złotych).

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne od dnia 17 września 2020 roku .

Sędzia

T. K.

Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi wierzyciela r. pr. K. B.

Sygn. akt. IC 1248/19

UZASADNIENIE

(wyroku w zakresie punktów 1., 2. i 4.)

Powódka Gmina M. G. złożyła pozew o zapłatę na swoją rzecz od pozwanej A. E. kwoty 1.849,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pozwana jest użytkownikiem lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), do którego nie posiada tytułu prawnego. Powódka podniosła, że dwukrotnie zawierała z ww. pozwaną umowę najmu lokalu socjalnego, jednak z uwagi na posiadanie przez nią zaległości czynszowych, nie zawarła kolejnej umowy najmu.

Powódka za podstawę roszczenia wskazała art. 18 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego tytułem odszkodowania (czynszu) oraz innych opłat niezależnych od właściciela lokalu jak woda, kanalizacja, centralne ogrzewanie oraz wywóz nieczystości.

Dalej Gmina M. G. wskazała, że łącznie należności wymagalne z tytułu odszkodowania za bezumowny okres korzystania z lokalu, tj. od dnia 01 grudnia 2017 roku do dnia 31 sierpnia 2018 roku na dzień 31 października 2018 roku wyniosło 1.849,18 zł, na co składa się należność główna – 1.779,30 zł oraz odsetki – 69,88 zł.

Pomimo wezwań do zapłaty pozwana nie uregulowała należności.

(pozew k. 2-4)

Dnia 16 marca 2018 roku ustanowiono dla pozwanej jako nieznaną z miejsca pobytu kuratora procesowego.

(orzeczenie z dnia 16.03.2018r. – k. 60)

Kurator procesowy pozwanych wniósł o oddalenie powództwa.

(odpowiedź na pozew – k. 75)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Lokal mieszkalny nr (...) położony w G. przy ulicy (...) stanowi własność Gminy M. G.. Pozwana była najemczynią tego lokalu. Natomiast w okresie od dnia 01 grudnia 2017 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku lokal zajmowała bezumownie.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: umowy – k. 8., 12, oświadczenie – k. 14)

Pozwana nie uiszczała czynszu za zajmowany lokal mieszkalny w okresie objętym pozvem. Na dzień 31 października 2018 roku zadłużenie w płatności należności głównych z tytułu opłat za korzystanie z lokalu za okres objęty pozvem wyniosło łącznie 1.849,18 zł, na co składa się należność główna (1.779,30 zł) oraz odsetki (69,88 zł). Powódka wielokrotnie wzywała pozwaną do uregulowania zaległości.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: wymiar opłat – k. 17, zawiadomienie – k. 18-19, historię zadłużenia – k. 20-21, wezwania – k. 22-26)

Sąd zważył co następuje:

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację przedstawioną przez stronę powodową. Dokumenty te nie budziły wątpliwości co do swojej prawdziwości i zgodności z istniejącym stanem rzeczy. Dlatego też Sąd nie znalazł powodów do odmówienia im wiarygodności.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo, oparte o art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2001 nr 71 poz. 733 z późn. zm.) za zasadne.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 wyżej przywołanej ustawy, stanowiącej podstawę prawną roszczenia strony powodowej w stosunku do pozwanej, osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego (ust. 2).

Z przytoczonego przepisu jednoznacznie wynika, że odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu należne jest właścicielowi w sytuacji, gdy osoba zajmująca lokal czyni to bez tytułu prawnego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w okresie objętym pozwem strony nie łączyla umowa najmu. Tym samym należało uznać, że strona pozwana zajmowała lokal mieszkalny bez tytułu prawnego.

Wysokość zadłużenia nie była kwestionowana w sprawie i znajdowała potwierdzenie w złożonych do sprawy wycenieniach.

Wobec powyższego na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2001 nr 71 poz. 733 z późn. zm.) Sąd orzekł jak w punkcie 1. wyroku, zasądzając również odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu, mając na względzie skierowane do pozwanej wielokrotne wezwania do zapłaty, a także fakt, że pozew został wniesiony w dacie późniejszej, na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z § 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1084 ze zm.), na co składała się opłata sądowa od pozwu w części, w jakiej nie została zwrócona (23,25 zł) oraz wynagrodzenia fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego w stawce minimalnej (600 zł).

Ponadto w punkcie 4. sentencji wyroku na mocy art. 98 k.p.c. w zw. art. 8 ust. 1 i art. 83 i 113 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 z późn. zm.) rozstrzygnięto o nieopłaconych kosztach sądowych, nakazując ściąganie od pozwanej 69,75 zł, tj. 3/4 opłaty sądowej od pozwu, która została zwrócona powodce (k. 46).